WIMBLEDON '78 — LOC DE ÎNTÎLNIRE AL AȘILOR RACHETEI

În cel de-al 101-lea an al existenței sale, Wimbledon-ul nu se dezminte. Cel mai vechi turneu de tenis rămîne și cel mai important, testul suprem al măiestriei în sportul cu racheta.

Luni, start. Finalele, la capătul a două săptămîni de aprigă luptă. La simplu masculin, campionul ultimelor două ediții, suedezul **Björn Borg**, este creditat firește cu primul loc pe lista favoriților. Iar americanul **Jimmy Connors**, învinsul său în dramatica finală de anul trecut, conduce a doua jumătate a tabloului probei. În continuare, citim în ordine: **Vilas Gerulaitis, Guillermo Vilas, Brian Gottfried, Roscoe Tanner, Raul Ramirez, Sandy Mayer.** Abia cu nr. 9, în acest an, **Ilie Năstase**. Tribut al virstei care înaintează, în timp ce performanțele fac calea întoarsă. Dar și al ratărilor sale, memorabile, pe care le-a avut pe aceleași terenuri. **Năstase** n-a avut parte de marea victorie a Wimbledon-ului, a fost însă de alte trei ori laureat, în celelalte probe, cîștigător la dublu mixt, cu **Rosie Casals** (în 1970 și 1972) și la dublu bărbați, cu **Connors** (1973). Dar iată mai departe ordinea favoriților din acest an, pînă la locul 16: **Dick Stockton, John McEnroe, Buster Mottram, Wojtek Fibak, John Alexander, Arthur Ashe, John Newcombe.** Așadar, urmînd datele oficiale, pronosticul pentru desemnarea „primilor 8" la actuala ediție prefigurează următoarele întîlniri: **Borg — Newcombe, Connors — Ashe, Gerulaitis — Alexander, Vilas — Fibak, Gottfried — Mottram, Tanner — McEnroe, Ramirez — Stockton, Mayer — Năstase.** Un mănunchi de adevărate „finale", pentru oricare alt turneu.

Impresionantă este participarea și la proba feminină. Aici sînt anunțate toate numele mari, inclusiv ale campioanelor de dincolo de Ocean, care-și fac reintrarea în tenisul de competiție. **Chris Evert** (laureată 1974—76) conduce lista, iar **Virginia Wade**, învingătoarea sa puțin așteptată de la ediția jubiliară, este abia a 4-a. Nu lipsesc **Evonne Goolagong, Martina Navratilova, Billie Jean King, Betty Stove, Kerry Reid, Mima Jausovec** și — bineînțeles — printre favorite se află și **Virginia Ruzici**, revelația acestui sezon, prima reprezentantă a țării noastre. Pentru cîștigătoarea de la Roland Garros și finalista turneelor de la Hamburg și Roma, nu numai adversarele ce o preced în calculul probabilităților îi vor sta împotrivă. Ea suportă (ca aproape toate jucătoarele de pe continent) asprul handicap al terenului de gazon, totdeauna redutabil pentru cel ce a deprins tenisul în cealaltă suprafață de joc clasică, cea de zgură. Dar Wimbledon-ul a rămas credincios tradițiilor sale.

Radu VOIA

SPORTIVI ROMÂNI PESTE HOTARE

● În ziua a doua a turneului internațional de polo pe apă de la Varna, selecționata României a întrecut cu 7—5 (3—0, 1—3, 1—1, 2—1) reprezentativa U.R.S.S. Celelalte două partide disputate s-au încheiat cu următoarele rezultate: S.U.A. — Australia 6—5 (1—1, 0—1, 4—0, 1—3); Bulgaria — Grecia 7—3 (2—0, 2—2, 2—1, 1—0).

● În cadrul competiției masculine de baschet „Turneul armatelor prietene", care se desfășoară la Varna, echipa Steaua București a învins cu scorul de 86—78 (44—43) formația Legia Varșovia. Principalii realizatori ai echipei române au fost Costel Cernat și Gheorghe Oczelak, care au înscris 28 și, respectiv 20 puncte.

TURNEUL INTERNAȚIONAL FEMININ DE ȘAH DE LA TIMIȘOARA

Performera penultimei runde a turneului internațional feminin de șah de la Timișoara a fost, fără îndoială, tînăra jucătoare localnică DANA NUȚU fostă campioană de junioare a țării, membră a clubului sportiv Electromotor, care a reușit s-o învingă — cu negrele — pe lidera clasamentului **Ancti Michel**. În felul acesta, Dana Nuțu obține prima notă de maestră internațională, succes datorat, firește, seriozității și puterii sale de muncă. Din păcate, însă, emoția le-a copleșit pe celelalte două tinere jucătoare românce care aspirau la „normă": **Lia Bogdan** a pierdut în fața **Amaliei Pihajlici**, iar **Ligia Jieman** în fața **Mariei Porubski**.

Turneul a fost cîștigat de **Anna Ahșarumova** (U.R.S.S.), care a totalizat 10 puncte din 13 posibile, urmată în clasament de Anett Michel (R.D.G.) — 9½ puncte **Dana Nuțu (România)** — 8½ puncte (1), **Lia Bogdan (România)** — 7½ puncte etc.

În ultima rundă Dana Nuțu a întrerupt la Baumstark. Alte rezultate din runda finală: Ahșarumova — Bogdan 1—0; Polihroniade — Teodorescu 1—0; Michel — Jurcinska 1—0; Stadler — Mureșan remiză.

TELEX

BASCHET ● La Buenos Aires, în cadrul „Cupei intercontinentale" (masculin) echipa Obras Sanitarias (Argentina) a învins cu 95—89 formația italiană Mobilgirgi Varese, iar Real Madrid a cîștigat cu 127—102 în fața echipei Universității Rhode Island (S.U.A.).

PENTATLON ● Înaintea disputării ultimei probe, în concursul de la Londra conduce campionul olimpic Janusz Peciak (Polonia), cu 4 192 p, urmat de vest-germanul Stamann — 4 172 p. Proba de înot a fost cîștigată de Csaszari (Ungaria) cu 1 252 p.

SCRIMĂ ● Disputat la Lvov, campionatul de floretă al U.R.S.S. s-a încheiat cu victoria Elenei Belova, care cucerește pentru a patra oară titlul.

TENIS ● În sferturi de finală la Londra: Roche — Saviano 6—3, 6—4, Sandy Mayer — John Lloyd 7—5, 6—3.

TENIS DE MASĂ ● Echipele iugoslaviei, aflate în turneu în R.P. Chineză, au susținut la Pekin noi întîlniri amicale cu reprezentativele țării gazdă. În ambele meciuri (la masculin și feminin) victoria a revenit sportivilor chinezi cu același scor: 5—1.

VOLEI ● Jucînd la Okayama cu selecționata niponă, voleibaliștii sovietici au cîștigat cu scorul de 3—2 (—12), 8, —11, 13, 1).

Apropo de... „MAȘINA DE SĂRIT"

Atletismul a avut — și fără îndoială va mai avea — performeri care ne-au uimit sau ne vor uimi cu isprăvile lor. Deocamdată, la ordinea zilei este acest junior ucrainean de 19 ani, pe numele său **Vladimir Ișcenko**, pe care Natalia Mărășescu — martoră a săriturii de 2,34 m de la Tbilisi — l-a numit sugestiv „mașina de sărit".

Într-adevăr, aparițiile și rezultatele lui Ișcenko par a fi programate de un ordinator (din ce generație?). În mai puțin de 12 luni și în numai 4 (patru!) concursuri internaționale, tînărul din Zaporojie a trecut în umbră numele unor Valeri Brumel, Dwight Stones, Dick Fosbury sau John Thomas — pentru a ne referi doar la super-vedetele ultimelor două decenii — cu o ușurință dezarmantă.

A apărut în vara trecută, la 3 iulie, sărind, la 18 ani și jumătate, în primul său concurs internațional de juniori, 2,33 m, cu un centimetru mai mult decît recordul mondial de seniori al lui Stones. La 21 august, la Donețk, a devenit campion european de juniori, sărind, pe ploaie, 2,30 m. La 12 martie 1978, la Milano, la primul concurs internațional ca senior, a cîștigat titlul continental cu un nou record mondial indoor: 2,35 m. Acum, la concursul de debut în sezonul în aer liber, și-a îmbunătățit recordul de la Richmond: 2,34 m.

Fiecare evoluție a tînărului atlet sovietic este un spectacol de gală. Evoluția sa, cuprinsă în aceste numai patru concursuri, pare într-adevăr ieșită dintr-un program „perforat"... la înălțimi de peste 2,30 m. Apropierea, în plan tehnic, de un model este întărită, dacă vreți, de faptul că la fiecare încercare, indiferent de înălțimea la care este ridicată ștacheta, Ișcenko sare ca și cum ar avea în față o înălțime de 2,30 m, cheltuind efortul maxim și nu doar atît cît este nevoie...

Văzîndu-l sărind, însă, imaginea unui mecanism dispare, începînd de la primii pași ai elanului — dans relaxat, departe de cadența sacadată a unui Beilschmidt sau Ackermann, aproape nehotărît față de viteza „flopiștilor" — pînă la zborul peste ștachetă, eufemistic numit de specialiști ca „imperfect" (nu are nimic din „modelul" Brumel). Rămîne numai certitudinea uriașului său talent, fără precedent, fără egal în istoria probei.

Oameni ce nu pot fi bănuiți de incompetență afirmă că Ișcenko se poate gîndi la 2,50 m. Cifra poate speria, dar înaintea „momentului Beamon" cine ar fi îndrăznit să afirme că se poate sări 8,90 m la lungime? Să nu uităm că, în întrecere directă, Ișcenko nu a fost pus niciodată în situația de a lupta pentru a cîștiga, de a fi talonat de un adversar pînă la înălțimea maximă. Cît ar putea sări, atunci, acest — încă! — junior?

Vladimir MORARU

CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL

Azi și mîine la Buenos Aires

VA CÎȘTIGA EUROPA PENTRU PRIMA DATĂ PE PĂMÎNT AMERICAN?

Olanda sau Argentina; Italia sau Brazilia?

Argentina — în finală! Iar de cînd **Kempes** și **Luque** au pulverizat apărarea Perului, argentinienii — transmit agențiile de presă — au acaparat străzile și nu mai dorm, în așteptarea finalei care le va opune echipa olandezilor ce vor să se revanșeze după eșecul lui **Cruyff** din 1974. Brazilia lui **Pele** e departe ca și Anglia lui **Bobby Charlton**, sau R. F. Germania a lui **Beckenbauer**. Nu mai există decît finalistele celui de-al XI-lea campionat mondial. În așteptarea partidei de mîine, antrenorii celor două team-uri le-au acordat jucătorilor o zi de repaus înaintea ultimei confruntări.

La înapoierea lor de la Rosario, argentinienii au fost primiți de o mulțime imensă la „Aeroparque", aeroportul din interiorul orașului Buenos Aires. A fost o foarte bună ocazie pentru „hinchada", suporterii argentinieni, de a se dezlănțui din nou. Elevii lui **Menotti** au plecat repede spre sediul delegației lor de la Carlos Paz, unde îi așteptau soțiile, copiii și logodnicele. După o jumătate de zi de odihnă, proaspeții finaliști au trecut, de vineri, din nou în frigurile finalei de mîine, făcînd ultimele pregătiri.

Olandezii, după ce au fost miercuri seara spectatori atenți la partida Argentina — Peru, au sosit joi dimineața la Buenos Aires pentru a face cumpărături și a lua masa, în comun, într-un mare restaurant, după care au plecat la cantonamentul lor de la Moreno pentru a face o ușoară mișcare.

Menotti și **Happel** au luat parte vineri la prînz la o conferință de presă, ultima înaintea finalei.

... Cu înălțimea sa de pivot de baschet (1,90 m), **Luis Cesar Menotti** se plimbă cu pași rari pe aleile de la cantonamentul echipei sale. Figura sa cu riduri adînci, încadrată de un păr lung, șaten, care îi dă un aer trist, nu reprezintă decît îngîndurare. Dealtfel, este socotit cel mai... misterios antrenor. Face impresia că este detașat de tot ceea ce există în jurul său, că nu-l tranversează nici cel mai mic sentiment atunci cînd, de pe banca sa, își privește echipa. Pare o ființă fără nervi, fără reacții. Și totuși, **Menotti** vibrează intens. El știe că Argentina nu avea decît puține atuuri atunci cînd a luat conducerea echipei. Cei mai buni jucători erau în străinătate. I-a eliminat și el din vederile sale. N-a făcut o excepție decît cu **Mario Kempes**, de la F.C. Valencia, pentru că știa că va fi, alături de **Leopoldo Luque**, omul de bază al atacului său. Cunoscînd slăbiciunile echipei, și mai ales ale apărării, **Menotti** a mizat totul pe atac, pe entuziasmul jucătorilor săi care se voiau campioni ai lumii. Și i-a propulsat pe toți în atac, ceea ce le-a permis argentinienilor să-și mascheze slăbiciunile. Și iată această nouă venită echipă în elita fotbalului mondial aproape de un titlu pe care-l pregătește de trei ani și la care spera din 1930, de cînd a pierdut finala de la Montevideo, în fața Uruguayului. Firește, Argentina țintește titlul și va miza totul pe cartea ofensivei, pentru că „echipa mea este cea mai ofensivă" (cum spunea Menotti).

În schimb, Olanda dispută pentru a doua oară în patru ani finala Campionatului mondial în fața echipei țării organizatoare: cu patru ani în urmă, în fața R.F. Germaniei, acum în fața Argentinei. „Avantajul de a juca pe teren propriu este indiscutabil. În 1974 noi am fost cea mai puternică echipă a turneului și totuși am pierdut. E greu să fii optimist aici, cu cei 80 000 de argentinieni din tribune, care fac zgomot cît 25 de milioane", spunea **Rep**, cunoscutul atacant olandez. Și totuși, această echipă, pregătită de **Ernst Happel**, are toate atuurile pentru a termina învingătoare. Are de partea sa mai întîi experiența. Astfel, vor fi aliniați cel puțin opt dintre jucătorii care au disputat finala din 1974, printre care portarul **Jongbloed**, în vîrstă de 37 de ani, **Krol** — promovat căpitan al echipei, **Neeskens, Haan** și mai ales **Rensenbrink**. Apoi, forță. O forță cu care pot „devasta" totul în fața lor. Apoi, putere în șuturi așa cum au demonstrat, miercuri, **Haan** și **Brandts**, ultimul cu numai un an în urmă evoluînd încă în divizia a IV-a a Olandei! În sfîrșit, organizarea jocului. **Happel**, care a declarat că Argentina nu este altceva decît o echipă ca oricare alta, a hotărît să-l dea pe **Kempes** în grija lui **Poortvliet**, iar pe **Luque** lui **Brandts**. Finala, rezultatul ei, va depinde de victoria în aceste două dueluri. Dacă Olanda îi va sufoca pe cei doi atacanți de clasă, atunci se va impune prin forța sa și Europa va cîștiga pentru prima dată pe pămînt american!

CÎTEVA AMĂNUNTE DESPRE FINALĂ

Partida ARGENTINA — OLANDA, așteptată cu viu interes de întreaga lume fotbalistică, se va disputa pe stadionul River Plate d'n Buenos Aires. Ea va fi condusă de arbitrul 'talian **Sergio Gonella**, ajutat la tușă de **Erich Linemayr** (Austria) și **Ramon Luis Baretto** (Uruguay).

În cazul în care după 90 de minute rezultatul va fi egal, regulamentul campionatului mondial prevede disputarea prelungirilor (2×15 minute). Dacă scorul va fi egal și după 120 de minute, finala se va rejuca marți 27 iunie, pe același stadion, și va fi condusă de **R.L. Baretto** (Uruguay). Această secundă confruntare va avea ca punct final — dacă scorul va fi egal și după disputarea prelungirilor — loviturile de la 11 m.

Regulamentul nu prevede însă rejucare pentru partida ce va stabili ocupantele locurilor 3 și 4. Dacă BRAZILIA și ITALIA vor încheia meciul lor de azi la egalitate și după prelungiri, se va recurge, pentru departajarea lor, la executarea de lovituri din punctul de la 11 m. Meciul de azi va fi arbitrat de **Abraham Klein** (Israel), ajutat de **Alfonzo Gonzales Archundia** (Mexic) și **Károly Palotai** (Ungaria).

PROGRAMUL CELOR DOUĂ FINALE

● **Simbătă: ITALIA — BRAZILIA**, meci pentru locurile 3—4 (la TV la ora 22,30).

● **Duminică: OLANDA — ARGENTINA**, finala campionatului mondial 1978 (la TV la ora 22,25).

„TORENTUL PORTOCALIU" CONTRA RIVER PLATE!

BUENOS AIRES, 23 (prin telex). Duminică seară se developează ultimul film al Mundialului. Duminică seară vom ști dacă titlul suprem va rămîne în casa gazdelor (potrivit unui stereotip nu tocmai încurajator pentru oaspeți) sau dacă va reveni „torentului portocaliu", așa cum este denumită aici echipa Olandei, care, după ce s-a odihnit în preliminarii, antrenîndu-se în partidele cu Iran, Peru și Scoția, a redevenit „haita de lupi" de care s-au temut în 1974 toate echipele prezente la Weltmeisterschaft. În semifinale, olandezii s-au declanșat total în partea a doua a meciului cu Italia, cînd „azzurri", extenuați în urma a cinci meciuri grele, au cedat fizic, nu înainte de a oferi „gemenilor" Van den Kerkhof cîteva mostre de fotbal cu adevărat modern și rafinat.

Duminică seară vom ști dacă **verva ofensivă a argentinienilor în partida cu Peru are acoperire în aur sau dacă a fost o simplă furtună de „papelitos"** (hîrtioarele care creează argentinienilor iluzia fulgilor de zăpadă). În sfîrșit, duminică seară vom ști dacă entuziasmul delirant al presei și al acestui frumos Ciudad de Buenos Aires merita efortul sau dacă moderatul (întotdeauna) Coutinho are un pic de dreptate cînd declara: „În fața Argentinei, echipa peruană a pierdut mai mult decît un meci de fotbal", referire la rezistența cu totul anemică a echipei lui Chumpitaz. Peru, după ce a primit doar șase goluri în cinci jocuri (inclusiv meciurile cu Scoția, Olanda, Brazilia și Polonia), a jucat în meciul cu Argentina de parcă ar fi avut rolul unui sparring-partner într-un film de publicitate, stîrnind mînia tuturor cronicarilor peruani, care au scris că „la derota (înfrîngerea) non es normal" și că se impune „una severa investigacion".

Dar să lăsăm la o parte teribila decepție a brazilienilor și să trecem la **„finala mică" Brazilia — Italia.** Finala mică este mai mult decît un meci de consolare, cum s-a întîmplat să fie acel R.F. Germania — Uruguay în Mexic sau Brazilia — Polonia la München. Jocul este așteptat, pentru a limpezi cîteva din neclaritățile acestui Mundial abundent în decepții. Va fi probabil o luptă între mobilitatea degajată a mijlocașilor brazilieni, reprezentați în primul rînd de Dirceu și Mendonca, și disciplina severă a mediocampiștilor italieni. Din păcate azzuri vor fi handicapați de lipsa lui Benetti și Tardelli, care au acumulat cîte două cartonașe galbene. Ar rămîne să joace Zaccarelli și Antognoni, dar compensația este insuficientă. Brazilia este avantajată în această dispută, chiar dacă Coutinho regreta, în continuare, absența în Brazilia a unor înaintași de valoarea lui Rossi.

„Finala cea mare" este un meci greu de apreciat. Dacă partida s-ar fi disputat pe un teren neutru, nu era exclus ca Olanda să fi repetat acel 4—0 cu care a învins în WM'74 o echipă argentineană egală cu cea de astăzi. Aici însă, la Buenos Aires, unde — vorba unui coleg din orașul lui Platini (Nancy) — „malurile lui River Plate sînt mai puternice decît torentul portocaliu", lucrurile se schimbă. Finalmente, vom asista, probabil, tot la o bătălie pentru mijlocul terenului în care starturile în rafale ale lui Kempes și Luque s-ar putea izbi de obstacolele numeroșilor (la nevoie) mijlocași olandezi, mai duri decît obstacolele celebrei curse de la Liverpool. Aici, la Buenos Aires, marea favorită rămîne Argentina. La un ceas după miezul nopții, la televiziune, Omar Sivori a făcut următorul pronostic: „Dacă Olanda va juca așa cum a făcut-o în primele 30 de minute ale meciului cu Italia, putem cîștiga și cu 3—0. Dacă însă va evolua ca în repriza a doua, șansele noastre sînt minime". Cuvintele faimosului Sivori conturează precis profilul echipei olandeze, care a făcut un salt neverosimil de la primele trei jocuri la următoarele trei și care reușește asemenea salturi chiar de la o repriză la alta. În același timp, Sivori schițează și limitele echipei argentiniene.

Ioan CHIRILĂ

OLANDA ȘI ARGENTINA, DIN NOU FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU PRILEJUL ANIVERSĂRII F.I.F.A., ÎN 1979

Indiferent de rezultatul care va fi înregistrat duminică în finala celei de-a XI-a ediții a C.M., echipele Olandei și Argentinei se vor întîlni din nou anul viitor, într-un meci amical. Joi, în cadrul unei ședințe a Comitetului de organizare al F.I.F.A. s-a anunțat că o nouă partidă Olanda — Argentina va avea loc la 22 mai 1979 în orașul Zürich, cu prilejul celei de-a 75-a aniversări a forului internațional de specialitate.

Redacția și administrația: cod 70139 București, str. V. Conta 16, ol. P.T.T.R. 1, tel. centrală 11 10 03; secția coresp. 11 51 09; interurban 437; telex 10 350 romsp. Tiparul I.P. „Informația"
Pentru străinătate: abonamente prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P.O. Box 136—137, telex 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. R. 1, 10363